

Tavas, május, kikelet

Az évszakok körforgása mindig is az egyik legjellemzőbb ihletője volt a művészeknek, például a festőknek, íróknak, költőknek, zenészeknek, zeneszerzőknek. Gondoljunk csak Antonio Vivaldira, aki, Négy évszak című alkotásának: A „Tavas” tételére, melyhez verset is írt:

*„Megérkezett az új tavasz, vidáman
köszönti őt az ujjongó madárdal,
s a csermelyek a szellő sóhajában
frissülve futnak édes suttogással.
Villám és menykő súlyos gráciával
jelenti be, sötét-libériásan,
s hogy elcsitul az égzengés: madárdal
hallik megint, benne zengő varázs van.”*

Amikor a hideg, borongós, szobába kényszerítő hónapok után, a nyitott ablakon át beáramló levegő magával hozza a virágok illatát, a madarak énekét, kitekintve, a kizöldelő erdők és mezők, a virágba boruló növények, fák látványától, valami bizsergető, kellemes, borzongás fut rajtunk át. Milyen csodálatos a természet. Tavasz, nyár, ősz, tél.

Néhány évtizeddel ezelőtt ez valóban így volt meghatározható. Annak, hogy ma már nem ilyen egyértelmű az átmenet az évszakok között, mi emberek is okai vagyunk a megváltozott, sok esetben természetpusztító szokásokkal.

A rendszerváltást megelőző években május 1-je, kötelező népnépválasztás volt. A felvonulást a majális követte. Szerencsére, mára csak ez utóbbi maradt meg. Az elmúlt évekhez hasonlóan – országszerte – családok, ismerősök, barátok jöttek össze és önfeledt szórakozással mulatták az időt, annak ellenére, hogy nem éppen ingujjas idővel ajándékozott meg bennünket a természetfelelős. Voltak azért szép napok is, amikor közelebbi kapcsolatba kerülhettünk a természettel, gyönyörködhattunk annak minden szépségében, egy séta, vagy kirándulás alkalmával.

Fotó: Röder Attila

A majálison kívül neves eseménye a tavasznak a ballagás, amikor országszerte több ezer diák vesz búcsút iskolájától. Április utolsó és május első napjához kötődik egy népszokás, a májusfaállítás. A férfiak ilyenkor vihetnek a kiszemelt hölgyeknek fákát, jelezve ezzel udvarlási szándékukat. Sajnos, ma már egyre kevesebb településen találkozunk ezzel a szép hagyománnyal. Lehet, hogy néhány esztendő múlva már csak emlékezni fogunk rá?

Bő egy hét választ el bennünket a nyár kezdetétől, ennyi ideje lesz a tavaszunknak, hogy kárpótoljon bennünket a didergős, esős, szélviharos napokért. A mondás szerint is borúra derű jön.

Egy régi népmese szerint egyszer a nap és a szél azon vitatkoztak, melyikük az erősebb és ki tudja előbb megszabadítani az út vándorát a melegebb öltözetétől. A szél kezdte, de minél jobban fűjt, a vándor annál inkább beburkolta magát a köpenyébe. A szél alaposan kifárasztotta magát, de nem járt sikerrel. Nem úgy a nap! Mosolyogva küldte sugarait, melyek megtették hatásukat. Nem csak a köpeny, de még a kabát és a mellény is lekerült a vándorról. A győztes kilétéhez már nem férhetett kétség.

Annak ellenére, hogy a tavasz gyakran téliesebb arcát mutatta - szűkebb hazánkban, Baranyában is egyre több költöző madár érkezett már vissza a térségbe a délebbi országokból. Ők is kénytelenek voltak megbarátkozni a „négy évszakos” tavasszal. Róluk azért tesztek említést, mert ők is a nyárelő hírnökei.

Több helyütt elmarasztaltam, mégis a tavasz a legkedvesebb évszakom.

Engesztelésül Várnai Zseni: „Csodák csodája” című költeményének utolsó versszakával búcsúzom tőle:

*Bár volna rá szavam vagy hangszerem,
hogy éreztessen, ahogy érzem
ez illatot, e fényt, e nagy zenét,
e tavaszi varázslat ihletét,
mely mindig új és mindig ugyanaz:
csodák csodája: létezés...tavasz!*

Zilahi Lajos

A tartalomból:

A Német Önkormányzat
és Egyesület hírei

Kórusaink eredményei

Az iskola hírei

Riport Bencsik Szilviával

Helytörténeti túra

Mea culpa -Dragavác
Márk gondolatai

Tűzoltó kiállítás

Majálisról

Zajos hétvégék

Horgász Egyesület hírei

Faluház júniusi programja

A Német Önkormányzat és Egyesület hírei

Eseménydús napokat élt át a közelmúltban a Pogányi Német Nemzetiségi Önkormányzat és a Német Nemzetiségi Egyesület. A németországi Wasserburg am Innből hozzánk látogató evangélikus egyházi közösség fogadásán és a Német Vegyeskar minősítő versenyén túl is sorjázta a programok.

Folytatva a hagyományokat, április 30-án a közösség két májusfát is állított a községben. Az egyiket a már megszokott helyen, a Nyárfás utcai Sport Büfé előtt, a másikat a Petőfi utcai játszótérnél helyeztük el azzal a nem titkolt szándékkal, hogy tovább éltsük a falvak Európa-szerte gyakorolt régi hagyományát. A fák állításakor természetesen elénekeltünk néhányat a magyarországi németek népdalaiból is. A májusfák kitáncolására május 27-én, a Német Nemzetiségi nap keretében kerül sor.

A Német Nemzetiségi Napot az eddigi hagyományoktól eltérően augusztus helyett **május 27-én rendezzük** a Nyárfás utcai Sport Büfénél. Azért döntöttünk az időpont megváltoztatása mellett, mert eddigi tapasztalatunk szerint az augusztus 20-a körüli napok zsúfolt programja miatt többen nem tudtak részt venni rendezvényünkön. Bízunk benne, hogy a nyári iskolai szünet előtti nemzetiségi estünkön az eddiginél is több faluból látogat el hozzánk. A program rendhagyó lesz: a szórakozást és a jó hangulatot a német népi-, és világzenére alapozó Stimmungsparade nevű alakulat biztosítja. Az előadást bál követi.

További két örömteli hírt is megoszthatok önökkel:

Bővült a Német Vegyeskar ruhatára. A Magyarországi Németek Országos Szövetségénél elnyert pályázati összeg felhasználásával a kórus férfi tagjai számára a sváb népviseletnek megfelelő nadrágot (természetesen „Hosentroggerl” együtt), kötött gypjű zoknit (Deckmann Kati néni kézimunkájával) és bőr papucsot szereztünk be. Az új öltözetet a 27-ei német nemzetiségi napon mutatja be a kórus.

Pünkösdi hétfőjén a Német Vegyeskar Szászvárra látogatott, ahol a Pünkösdi Fesztiválon a helyi Német Egyesület meghívására bemutatta azt a műsorát, amellyel a május 8-án Mőzsön megrendezett országos kórusminősítő versenyen „Kiemelt Arany” minősítést ért el.

*Szászi János
Német Nemzetiségi Egyesület elnöke*

Wasserburg am Inn – Pogány találkozó

Valamikor a tél vége felé csengett a telefonom. Egy kedves nő hang szólított meg, mint aki régóta ismer. Elmondta, hogy Ő egy soproni utazási iroda vezetője és egyben az ottani német önkormányzat, ill. egyesület elnöke is. Azért keresett meg, mert tavasszal egy bajor evangélikus csoporttal a megyénkbe látogatnak és szeretnének találkozni egy magyarországi német evangélikus közösséggel. Kérdése az volt, tudnánk-e fogadni őket?

Nekünk, pogányi németeknek régi vágyunk volt már, hogy egy „anyaországi” német csoporttal kapcsolatot teremtsünk, vagy esetleg testvér településre találjunk. Úgy gondoltuk itt a lehetőség! Természetesen igent mondtunk a megkeresésre. Teltek a hetek, többször levelet váltottunk a soproni hölggyel, egyeztetjük az időpontot, programot. Így érkezett el május 7. amikor egy csodálatosan szép kis bajor városból (Wasserburg im Inn) megérkeztek a vendégeink. A kölcsönös üdvözlés után közös Istentiszteleten vettünk részt kis evangélikus templomunkban, melyet régi lelkészünk Kräling Dániel, az evangélikus egyházmegye (Tolna-Baranya) nyugalmazott esperese tartott német nyelven. Ezt követően a Faluházban hagyományos táncainkat és dalainkat mutattuk be a látogatóknak.

Először a pogányi iskolások szerepeltek, akik igen ügyesen és fegyelmezetten német táncaikkal és énekükkel örvendeztették meg a főleg idősekből álló vendégeket. (Köszönet ez úton is a gyerekeknek és tanáraiknak!) A Pogányi Német Vegyeskórus volt a következő szereplő egy új dalsokorral, majd régi barátaink, az Újpetrei Német Tánccsoport tagjai mutatták be baranyai sváb táncaikat. Műsorunk közben és utána természetesen mód nyílt ismerkedésre, beszélgetésre is, amit elősegített a gyülekezet és a Német Egyesület hölgy tagjai által készített finom sütemények, kávé és frissítők elfogyasztása is.

Rövid kis bemutatkozásunkat nagy lelkesedéssel fogadták új ismerőseink. Vezetőik szép szavakkal köszönték meg a vendéglátást, reményüket fejezték ki egy jövőbeni találkozás lehetőségével kapcsolatosan. A Soproni Német Önkormányzat és Egyesület elnöke is hasonló elismeréssel beszélt a közös programról, az általa képviselt szervezetekkel együttműködési szerződést írt alá a Pogányi Német Önkormányzat, az esetleges közös munka reményében.

Vendégeink fáradtan, de jókedvűen szálltak buszra, a népes pogányi csapat kíséretében. Sokáig integettünk a távolodó busz után. Pár nap múlva levelem érkezett Sopronból, a következő állt benne: „Szia Bea és az egész TEAM! Csodálatos volt ez a délután, köszönet érte. Sokat beszélgettünk utána velük, hogy nekik bajornak lenni természetes, de egy másik országban kisebbségnek lenni mennyivel nehezebb, és ennek az összetartozásnak az eredménye volt a programotok. Köszönöm, köszönjük: Krisch Magdi”

Azt gondolom, ezen a délutánon elkezdődött valami, ami elég erős lesz ahhoz, hogy legyen folytatása a jövőben ennek a kapcsolatnak, csak akarnunk kell! Megragadnám az alkalmat és ez úton szeretném hálánkat kifejezni a „TEAM”-nek! Köszönjük a munkájukat, a finom süteményeket és azt, hogy mindig számíthatunk rájuk!

*Pálmainé Mercz Beáta
a Német Önk. elnökhelyettese*

Kórusminősítő Mözsön

A 18 főből álló Német Kórus évek óta szerepel különböző rendezvényeken, igyekszik fejlődni, pl.: szeptembertől képzett kar-nagy segítségével próbál. Nagyszerű szakmai megmértetési lehetőséget kínált a LANDESRAT (Magyarországi Német Ének-, Zene- és Tánckarok Országos Tanácsa) által az idei évben felnőtt német kórusok számára kiírt kórusminősítő verseny.

Már az év eleje óta, heti rendszerességgel készült a Kórus a minősítőre, egy változatos, a hazai németiség népdalaiból összeállított dalszokorral. Az eseményre 2016. május 8-án került sor a Tolna megyei Mözsön. A megnyitón Kreisz László, a Landesrat elnöke elmondta, hogy az országban – a nemzetiségek között egyedülállóan –, mintegy 500 német kórus tevékenykedik, ebből a fele tagja a LANDESRATnak és kb. a kétharmada nevezett a minősítőre. Országosan öt helyszínen kerül megrendezésre a minősítő hangverseny. Mözsön 10 kórus mutathatta be tudását, 3 kategóriában. Elmondható, hogy a mezőny elég erősnek bizonyult.

A zsűri, döntése után először zárt ajtók mögött, a kórusvezetőknek értékelte a kórusok munkáját, szakmai tanácsokat adva. Mintegy két órás várakozás után (amit közös énekléssel és a helyi óvodások, iskolások műsorának megtekintésével töltöttek a résztvevők) került sor az eredményhirdetésre. Kórusunknak kiemelt arany minősítést ítelt oda a szakmai zsűri, amit nagy örömmel fogadtunk.

Jóleső érzés, ha a kitarító munkát nem csak a közönség, hanem a szakma, a hozzáértők is értékelik. Reméljük, ez az eredmény minden kórustagot további közös munkára ösztönöz és lelkesedéssel vesz részt a próbákban!

*Pálmáiné Mercz Beáta
a Német Önk. elnökhelyettese*

URKUNDE
des
Landesrates
der ungarndeutschen Chöre, Kapellen und Tanzgruppen
für den
Poganer
Deutschen Gemischten Chor
unter Leitung von Attila Bayer
für die Teilnahme an der
Chorqualifikation
des
VII. Landes Chortreffen
der deutschen Chöre aus Ungarn
Die erreichte Stufe:
Gold mit Auszeichnung

László Kreisz
Vorsitzender des Landesrates

Mesich, den 08. Mai 2016.

Krisztina Kovács-Földi
Vorsitzende des Chorsektion

[Signature]
Vorsitzender der Jury

A Pogányi Menyecskekórus Topolje-ban

A Menyecskekkel a horvátországi Topolje faluba kaptunk meghívást május 14-ére, ahol a helyi kulturális egyesület szervezésében, 2016-ban 15. alkalommal került megrendezésre a falu határában található Szent Péter és Pál templomban a Mária énekek fesztiválja.

Fotó/video: Sztanics Tamás, vágás: Szilágyi Imre

Megérkezésünk után megtekintettük a „Sokac házat”, ami egy 100 éves parasztház korhű berendezéssel, és egyben otthont ad a néprajzi gyűjteménynek is. Az itt látott szövöszékek, rokkák, mosódézsák, gerebenek, edények, berendezési tárgyak, kemen-cék, lovas szekerek, szánok és gyönyörű szőttek visszarepítettek minket a múltba.

A fesztivál helyszíne a falu határában található barokk stílusú Szent Péter és Pál templom volt, melyet 1722-ben építtetett Savoyai Jenő herceg a törökök felett aratott diadalsorozatának utolsó győzelme után. A templomban ma már nem tartanak szentmiséket, inkább kulturális programok helyszíne: dudás találkozók, kiállítások, kórusfesztiválok kerülnek itt megrendezésre.

A fesztiválon 13 kórus vett részt Baranyából, Szlavóniából és Bácskából, illetve két magyarországi csoport is szerepelt a műsorban, egy katymári kórus és a Pogányi Menyecskekórus. Fel-emelő élmény volt ebben a gyönyörű akusztikájú épületben énekelni.

A műsor után természetesen a helyiek minden résztvevőt megvendégeltek a kultúrházban, ahol finom vegyes pörkölt és rétes volt a menü. A talpalávalót egy fiatal, de nagyon tehetséges zenekar húzta.

A Pogányi Horvát Önkormányzat képviselőjében Sztanics Tamás kísért el minket, akit bevallom, kicsit ki is használtunk, hiszen hol soförként, hol operatörként kellett helyt állnia. Mindenkinek felejthetetlen élményt jelentett ez a nap.

Székelyiné Orovicza Erzsébet

Az iskola hírei

Versenyeredmények:

Iskolánknak újabb hírnevet szerezve nagy örömeinkre eredményesen szerepeltek tanítványaink a városi, megyei, országos, sőt ezúttal a nemzetközi versenyeken is.

- Várközi Gyerektorna Fesztivál talajgyakorlatban, szekrényugrásban bronz ill. ezüst minősítést szerzett Németh Flórián és Wenhardt Patrik 2. osztályos tanulók,

- A XIX. Országos Apáczai Táncfesztiválon színpadi tánc kategóriában bronz minősítést szerzett Torma Dániel 2. osztályos tanuló,

- A XIX. Országos Apáczai Táncfesztiválon modern tánc kategóriában arany minősítést szerzett Horváth Eszter 2. osztályos tanuló,

- A Világtájékoztató Nemzetközi Környezetismereti Versenyen 3. helyezést ért Hornok Máté 2. osztályos tanuló.

GATULÁLOK AZ EREDMÉNYEKHEZ!! BÜSZKE VAGYOK RÁTOK!!

Lajos bácsi kertjében jártunk:

"A talaj és a növények tapintása, a velük való foglalatosság, a föld szaga, a növények illata és megnyugtató színeik enyhítik a feszültséget, lelket öntenek az emberbe. Már fél óra kertészkedés is javíthatja a hangulatot, és segíthet szembenézni gondjainkkal, életünk nehézségeivel." - Jane Goodall.

Ezt az érzést tudja napi munkája során megtapasztalni és ennek hangulatát mutatta be nekünk, Gergelics Lajos, a mi Lajos bácsink.

Kertészetbe tett látogatásunk során többek között mi magunk is veteményezhettünk, tapasztalatokat szerezhettünk a lapátolás fizikájáról, a talaj lazítását elősegítő adalékok jelentőségéről.

S bár egy igazi kert a legjobb, néhány cserép virág gondozása is fölöttébb jótékony hatást gyakorolhat ránk.

Üzenetként ezt mindenképpen magunkkal hoztuk.

Kedves Lajos bácsi!
Köszönjük a lehetőséget, tavasszal visszatérnénk!

Német módszertani továbbképzés Pogányban:

Az Oktatási Hivatal Nemzetiségi Pedagógiai Oktatási Központja és a pogányi általános iskola, 2016. április 27-én Baranya megye német nemzetiségi tanítói számára "Német népismeret és nyitott tanulási formák alkalmazása az általános iskola alsó tagozatán" címmel módszertani továbbképzést szervezett. Előadók Berta Erzsébet és Flódung Mária a Koch Valéria Iskola-központ pedagógusai voltak. A szakmai napon 19 iskola több mint 30 pedagógusa vett részt. Az adott témák rövid elméleti áttekintése után az ahhoz kapcsolódó eszközkészítéshez, projektek összeállításához kaptunk hasznos módszertani segítséget.

A program segítői:
Jakab Lászlóné,
Pató Pálma,
Rákosfalvi Istvánné,
Valdné Turós
Nikoletta.

A rendezvény támogatója: A Pogányi Német Nemzetiségi Egyesület és Önkormányzat.

Köszönöm az Oktatási Hivatal nevében is, hogy lehetővé tették, hogy a szünetekben pogácsával, teával, kávéval vendégelhettük meg a résztvevőket.

Szélíg Terézia
tagintézmény-vezető

„Iskola
itt telik az ember kiskora (...)
itt hol a
bölcesség permeteg rizspora
megköt a kobakban” Békés Márta

25 éves a pogányi óvoda és iskola

Az idő múlása az évfordulók alkalmával tetten érhető. Hihetetlen számomra, hogy 1993-ban, egy alig 2 éves, új iskolában kezdtem dolgozni. 2016-ban ez az iskola a 25. jubileumát ünnepli. Pogány egyetlen intézménye, melyben a kezdetektől működik óvoda és iskola, negyedszázada munkálkodik a kicsik és nagyobbak nevelésén, oktatásán. A kerek évfordulók mindig méltó alkalmat kínálnak az ünnepségre. Az óvoda és iskola is emlékeztetessé szeretni tenni ezt az eseményt. **Jubileumi programjukat 2016. június 3-án, pénteken 15 órai kezdettel rendezik az iskolában, melyre ünnepi műsorral készülnek!** Szeretettel várják a jelenlegi óvodások és iskolások szüleit, hozzátartozóit, azokat, akiknek korábban „itt telt a kiskora”, volt óvodásaikat, tanítványaikat, továbbá mindazokat, akik valamilyen módon kötődtek az intézményhez, és örömmel ünnepelnék velük a jeles eseményt!

Juhászné Koltai Zsuzsanna

Velünk élnek, ismerjük meg őket!

- Hol és mikor találkozunk?

- Tizennyolc óra negyvenöt perckor a Faluházban.

Fotó: Róder Attila

- Pécsett, a Köztársaság Téri Általános Iskola padjaiban kezdem tanulmányaimat, majd a Pollack Mihály Műszaki Szakközépiskola következett, ahol leérettségiztem. Ezután két évet szenteltem a Vendéglátó Technikum elvégzésére.

- Tudom, hogy szeretsz énekelni.

- Ez egy külön történet. Kisiskolásként is nagyon szerettem, viszont tinédzser koromban már szégyenlős voltam a szüleim előtt. Egy nap, mikor épp hazafelé tartottunk családdal a kocsival, anya dúdolt egy dalt, ami nagyon ismerős volt. Megkérdeztem tőle, még is melyik ez a dal, mire ő azt felelte, az Anasztázia című Disney mesefilm egyik betétdala. Mondtam neki, hogy ez nem egészen így van. Ezek után megkért, ha én jobban tudom, akkor énekeljem el. Elénekeltem. Az általános iskola óta akkor hallották első alkalommal az énekhangomat. Anya kért nekem időpontot meghallgatásra a Pécsi Ifjúsági Központ Szivárvány Musical Stúdiójának tanárához. A felvétel sikeres volt, négy évig voltam tagja a stúdiónak.

- Láttam a közösségi oldalon egy video felvételt, melyen operett dalokat énekelte és ennek folytatása is lett. Egy zenés darabra gondolkodok, amit Pogányban is bemutatnátok, nem kis sikerrel.

- Emlékszem a felvételre, de szívesebben beszélek ez utóbbiról. „Kiálts a Szeretetért” című musical – operáról van szó, melyet Papp Zoltán zeneszerző – karmester vezényelt. Kalkuttai Boldog Teréz életét tárja elénk gyerekkorától, haláláig. Több helyütt szerepeltünk Pécsett is, valamint a környező településeken. Nagyon büszke vagyok arra, hogy ezzel az előadással nem csak idehaza, hanem külföldön is bemutatkozhattunk. Déván, illetőleg Aradon is színpadra léphettünk.

- Van, lesz folytatás?

- Igen, a közeli napokban, a Zsályaliget élményparkban, a Gyermeknap alkalmából lesz fellépésem, ezt követően június elején szintén gyermekprogramon fogok énekelni mesedalokat. Már nagyon várom.

- Hogyan készülsz a fellépéseidre?

Mindkettőnk erénye a pontosság, így a megbeszélte időben, a ház egyik helyiségében, „vallatóra” foghattam beszélgetőtársamat.

Ismeretségünk már régebbi keletű. Néhány esztendővel ezelőtt, május elseji műsoron találkoztunk. Nem változott. Vidámságát, mosolyát, közvetlenségét megőrizte.

- Korábban, a hangképző tanáraimtól elsajátított technikákat alkalmazom. Szeretnék újból magánórákat venni, remélem ez a közeljövőben teljesül.

- Tudom, van még néhány végzettség a tarsolyodban.

- Igen, részt vettem egy négyhónapos modellképzésen, mely alapfokú, kifutó és fotómodell szereplésre jogosít. Fél év alatt svéd és relaxációs masször oklevelet szereztem. Technikum után kéz-, és lábápoló műköröm építő végzettséghez jutottam, mellyel a mai napig foglalkozom és e mellett a másik szakmám, vagy inkább hivatásom, amiben szintén kiélhetem a kreativitásom, a kisgyermekgondozó - és nevelő. Az ékszerkészítés az, amit nem tanfolyamon sajátítottam el. Édesanyámtól tanultam az alapokat, ő volt a mesterem. Gyöngyből és nemezből készítek ékszereket. Ma már a saját fantáziámra hagyatkozom. Volt már közös kiállításunk a pogányi Faluházban. Az egyiken mindhárman, testvéremmel is, alkotóként vettünk részt.

- Tervek a közeljövőben?

Szeretném tovább képezni magam mind a szépségápolás, mind a gyereknevelés terén, illetőleg a táncpedagógia, ami még a bakancslista egyik fő pontja.

- Jelenlegi munkahelyed?

- Családi napköziben, a „Napraforgó” csoportban. Amiről még nem beszéltem, nagyon szeretem a gyerekeket, öröm velük foglalkozni, a társaságukban lenni. Szeretném még nagyon sokáig ezt a hivatást gyakorolni. Annyi szeretetet, őszinteséget, ragaszkodást kapok tőlük, amit szerintem csak ők adhatnak.

- Említetted, hogy a boldogsághoz nyolc ölelés kell.

- Napi 4 ölelés kell a túléléshez, 8 a szinten tartáshoz, 12 a fejlődéshez.

Köszönöm!

Zilahy Lajos

Vízimalmok nyomában

A 12 szék kultúrkör és a „Pogányért” Alapítvány által meghirdetett túrán régi vízimalmok nyomát követve kerestük meg azokat a helyszíneket, ahol a néhai épületek álltak. Egy tucatnyi érdeklődő a 3 órás gyalogtúra során teljes hosszában végigjárta a patak partját, ahol Steller Imre 71 éves lakótársunk mesélt a régmúlt időről, a korabeli élet jellemzőiről. A hírhedt „Zidina” forráson kívül a régi Szent Barbara névre szentelt templom helyszínét is meglátogattuk.

Dragovác Márk

Fotó: Róder Attila

Mea Culpa / Az én bűnöm /

A katolikus liturgiában a szentmise elején hangzik el a bűnbánat szövege. A bűn elkövetése történhet gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással. Ezúttal én ez utóbbról szeretném gondolataimat megosztani az olvasóval.

Bizonyos cselekedeteinkkel gyakran okozunk fájdalmat embertársainknak és csak ritkán gondolunk arra, hogy a mulasztás milyen gyakori életünkben és az mennyire nyomot hagy bennünk. Nem áll szándékomban ezúttal holmi teológiai okfejtésekbe bocsátkozni csupán a múlt elveszett kódében próbálkozom az okot keresni.

Életem utolsó szakaszában egyre inkább foglalkoztat Pogány története és szomorúan kell megtapasztalnom, hogy bizony keveset tudunk magunkról. Településünk 1181 óta van nevesítve különböző változatban. Mi kicsik vagyunk és múltunk sem tart nagy közérdeklődésre számot. Az elmúlt évszázadok során először a boszniai horvátok /bosnyákok/ majd a későbbiekben az ideérkezett németek és végül a magyarság talált otthonra ezen a területen. A legrégebbi múlttal a bosnyákok rendelkeznek.

Azon gondolkodom, hogy ebből a múltból vajon mit sikerült megőriznünk és mit mulasztottunk el. Az anyanyelv sajnálatos módon nem él már és ezzel identitásunk legfőbb tárgya szint lerombolta a múlt jelentős részét. Jómagam még beszélem úgy mond anyanyelvi szinten őseim nyelvét, de gyermekeim már az angolt részesítették előnyben. Persze tudom, hogy ez a világ már nem a régi és sodródniuk kell a jelennel, de vajon ennyire?

Generációm egy olyan változáson ment keresztül, amilyen nem valószínű, hogy még egyszer be fog következni ilyen rövid idő alatt. Gyermek és ifjú korom világát szinte néhány évtized alatt porig rombolta a jelen. Ámuló tekintettel hallgattam a hosszú téli estéken a sparhelt melege mellett a nagy „öreg” történetét, de eszembe nem jutott volna, hogy bekapcsoljam a már meglévő magnetofonomat, hogy az utókor számára rögzítsem az akkori világot. Ez a mulasztás most ébreszti bennem azt a tudatot, hogy nem gondoltam arra, hogy ez valaha még érdekelni fog valakit. A vizuális lehetősége is adott volt számomra, hisz már gyermekkorom óta volt fényképezőgépem és fotósként is kerestem kenyerem. A fotó tárgya mindig az volt, amit a munkaadó újság megrendelt. Ritkán vagy szinte soha nem azért fotóztam, hogy a kép majd az utókor számára értéket fog képezni. Pogány utolsó zsúpfedeles háza azért került fotóra, mert a ház előtt álló ifjú hölgy képviselte számomra az értéket. Víziálmok egész sora örölte a gabonát a patak mentén.

Generációm ideje alatt kettő / Tanizer és Kugler / állt még. Egyetlen egy fényképünk nem maradt meg az épületekről pedig az utolsó bontásra ítélt malom végleges eltüntetésében jómagam is részt vettem. Mea culpa? Igen az!

Nagyon kevés kivétellel piacra kerültek a mindennap használatos népviseletek, használati tárgyak és az utolsó épületek, melyek részei voltak mindennapi életünknek, átalakultak vagy rosszabb esetben végleges bontásra kerültek anélkül, hogy

egyetlen fénykép készült volna róluk az utókor részére. Mintegy hat évtizede volt egy Haizler bácsi nevezetű fényképésze a falunknak, aki fényképek százait készítette a faluról és lakóiról. Nagypapára költözött idős korára, majd eltűnt a látókörből és ugyanígy eltűntek azok a negatív filmek, melyek múltunkat is magukkal vitték.

Utána Orosz Pista bácsi járta Pogány utcáit és rendezvényeit. Ő is eltávozott közülünk és az utódok sem tudtak segíteni, amikor filmjeit kerestem. És, hogy őszinte legyek, ugye az olvasó sem fog meglepődni azon, ha leírom, hogy az én régi filmjeim sincsenek meg. Mea culpa? Igen az!

Napjaink digitális technikája naponta ontja a képek százait egy ilyen kis faluban is, mint Pogány. Szinte nincsen pillanat, melyet valaki ne rögzített volna. Ez a garancia a jövőt illetően, de ettől még pótolhatatlan mindaz, amit mulasztásból veszítettünk el.

Próbáljunk meg felelősséggel gondolni az utókorra és megőrizni mindazt, amit napjainkból méltónak tartunk arra, hogy fennmaradjon, hogy ne kelljen senkinek bűnbánatot gyakorolni mulasztásai miatt.

Dragovác Márk

A régi malom épületének talán egyetlen fotója. Ma már nyoma sincs. Fotó: Nagy László

A faluban még megtalálható gazdasági épület. Érdemes lenne a megmentésre. Fotó: Dragovác Márk

„Tűzoltó leszel s katona!”-tűzoltók régen és ma az Én szememmel

Sokrétű, érdekes, családi program részesei lehettek azok, akik eljöttek Kordé Norbert, címzetes tűzoltó alezredes és Illés József, címzetes tűzoltó zászlós közös, gyűjteményes kiállítására. Családias egyrészről azért, mert főként kisgyermekes családoknak szólt, másrészt, mert Kordé Norbert családjával közösen rendezte és tárta elénk ezt a páratlan gyűjteményt!

Fotó: Röder Attila

Ha megkérdezzük egy kis srácot, hogy „Mi leszel, ha nagy leszel?”, sokan felelik azt, hogy „Tűzoltó!”. Bizonyíték erre még a Könyvtárból kikölcsönzött tűzoltós könyvek garmadája, az otthoni játékaik között mindig van „nénós” autó, és a mesefilmek közül is nagy kedvencek az ilyen témájú történetek. A tárlatvezetéssel egybekötött kiállításon igazi „csemegékre” lelhattunk: régi, bőrből készült tűzoltó vödör, sisakok és díszegyenruhák, régvolt korok fecskendői, szakkönyvek, amelyek ma már egy igazi múzeumnak is féltve őrzött darabjai lehetnének. Kordé Norbert - aki a Pécsi Tűzoltóság parancsnoka is volt éveken át-részletesen elmagyarázta a bevetési egyenruha különlegességeit, a hozzá való, saját tapasztalatból még hozzárakott kiegészítőket. Így megtudhattuk, hogy faék, többfunkciós kés, elsősegélycsomag, elemlámpa, kötél, kámzsa, fűldugó nélkül el sem indul kármentésre. És mindezek persze tovább növelik az amúgy is nehéz bevetési ruha tömegét! Valóban jó kondícióban kell lenniük a lánglovagoknak!

Köszönjük, hogy bepillantást nyerhettünk ebbe a különleges szakmába, köszönjük, hogy értünk dolgoznak és vigyáznak ráink!

Fejes Andrea

Csendes vasárnapok

Tolerancia. Mindannyian ismerjük a szó jelentését, azonban a tolerancia határait nem tudjuk megfogalmazni, de nem jelölik azokat pontosan megfogalmazott előírások, szabályok sem. Egyébként is úgy tűnik, mintha ezek a határok korunkban egyre lejjebb süllyednének a „semmi” felé. Vagyis kezdjük elveszíteni türelmünket mások iránt (bármit is tegyenek), magunkkal szemben azonban mintha nem lennénk ilyen szigorúak (bármit is tegyünk)! Mindezek akkor jutottak eszembe, mikor egy baráti társaságban zajlott beszélgetés során a „falusi idillről”, a csendről és a nyugalomról jött fel a szó. A téma Pogányban is időről-időre az asztalra kerül, legfőképpen akkor, ha egy-egy helyi szinten kirívó esemény mérgeli fel az embereket. Jómagam is megéltem már a környezetemben a vasárnapi déli harangszóba, vagy az ebéd utáni pihenés várt csendjébe beleordító fűnyíró zajának bosszúságát, vagy hallottam a „jó” szomszédról, aki amúgy egész héten otthon van, de a motoros fűrészes csak hétvégén indul el nála. Hol húzódik tehát a határ, mit nevezhetünk elnézhető, megérthető szükséges munkának, és mire mondhatjuk, hogy teljesen feleslegesen zavarja ott és akkor a környezetet a zajongó?

Olvashatunk példákat arról, hogy egyes helyeken (pl. Pécsen is) rendletekkel tesznek igazságot, mikor, hol és mit szabad. Persze, minden tiltás csak annyit ér, amennyit betartanak vagy betartatnak belőle! Kis társaságunk itt fel is tette a kérdést: biztos azonban, hogy a mai ember tudata már tényleg ott tart, hogy csak szabályokkal lehet a megfelelő viselkedés felé terelni, hogy itt már mindenkinek csak jogai vannak, és önként vállalt kötelességei nincsenek a közösség irányában?

Azt javaslom, válaszoljunk meg együtt a kérdést! Mutassuk meg, hogy Pogányban még mindig többségben vannak azok, akik tiszteletben tartják mások igényét a hétvégi pihenésre.

Talán nem utópisztikus, ha arra kérek mindenkit, hogy legalább vasárnap – amennyiben arra tényleg nincsen semmi elfogadható indok – ne zavarjuk a csöndre vágyókat!

A kérdés másképpen, általánosan is megfogalmazható: mindenki csak azt tegye, amit elvár vagy elvisel másoktól is!

Juhász Zoltán

Majális 2016

A Önkormányzat és a Pogányi Polgárőr Egyesület közösen rendezte meg az idei majális. Szerencsénk volt, mert a borongós, esőbe hajló idő kitartott, rengetegen látogattak el a sportpályára és minden megvalósult, amit elterveztünk. Sokféle, színes, érdekes programmal vártunk minden korosztályt és környékbeli falvak polgárőr egyesületeit.

A nap nyitányaként a mazzorettek produkciójában gyönyörködhettünk. A gyerekek kedvükre válogathattak: közlekedési vetélkedő, akkumulátoros kisautók, mazzoret bemutató, légvár, arcfestés, lufi-hajtogatás, kutyás bemutatók, állatsimogató, tűzoltó-, rendőr-és polgárőr autók és a nagy sikert aratott füst-sátor...

A felnőttek sem maradtak ki a jóból: kispályás foci, főzőverseny, autók, quadok....

Érdekes volt még a Magyar Vöröskereszt sátra, ahol különféle sebek ellátását, újraélesztést, baleseti ellátást tanulhattak kicsik és nagyok egyaránt. Sok bográcsban rotyogott az ebéd, baráti társaságok és családok együtt ünnepelték a régvolt „Munka Ünnepe”. Természetesen a vattacukros bácsi sem hiányozhatott! Sikeres, jó hangulatú rendezvényt tudhatunk magunk mögött, jövőre is együtt, ugyanígy!

Támogatóink: Bali Péter, Barta József, Ernszt József, Ocskó András, Mészáros Petra, a Csillag Mazzoret Egyesület, Pogányi Sportegyesület és a Pogány Biztonságáért Polgárőr Egyesület tagjai.

Fejes Andrea

Fotók: Röder Attila

Egyházi hozzájárulás

Tisztelettel kérjük a katolikus híveket, hogy az éves egyházi hozzájárulást az alábbi személyeknél szíveskedjenek befizetni! Radics Ivánné (Anica néni): Pécsi u. 10/a, hétfőtől péntekig, 17-20 óra között. Fejes Andrea: Faluház, hétfő: 10-16 óra között, kedd: 14-20 óra között. Ezen kívül, mise és igeliturgia idején is megtehetik befizetéseiket! Köszönjük szépen az Egyházközség nevében!

A Faluház júniusi programjai

NYITVATARTÁSUNK:

HÉTFŐ: 10-16-ig.

KEDD-PÉNTEK ÉS VASÁRNAP: 14-20-ig.

SZOMBAT: 15-21-ig.

KONDI TEREM NYITVA TARTÁSA

HÉTFŐ: 12-16 óráig,

KEDD: 14-17.15-ig,

SZERDA: 14-17.30-ig és 19.30-20 óráig,

CSÜTÖRTÖK: 14-16 óráig,

PÉNTEK: 14-20 óráig,

SZOMBAT: 16-21 óráig,

VASÁRNAP: 14-20 óráig.

A KÖNYVTÁR NYITVA TARTÁSA:

A Faluház nyitvatartási idejében.

ÁLLANDÓ SZABADIDŐS PROGRAMJAINK

HÉTFŐ: Baba-mama klub 10-12-ig,

KEDD-CSÜTÖRTÖK: Asszonytorna 18.45 - 20.00-ig,

SZERDA: Jóga 17.45-19.30-ig.

KLUBJAINK

Baba-mama klub

Hívunk és szeretettel várunk minden kismamát és kisbabát a Baba-Mama klubba. A kötetlen klubnapot minden második hétfőn, 10-12 óra között tartjuk, utána a Védőnő tart tanácsadást.

Következő alkalom: 2016. június 13. hétfő, 10 óra.

Fotóklub

Szeretettel várunk minden kedves Érdeklődőt a Pogányi fotóklub júniusi foglalkozására! **Az időpontot a honlapon tesszük közzé, illetve a Faluházban is kérhető tájékoztatás telefonon: 06-20-445-1644. nyitvatartási időben.** A klub nyitott, ingyenes.

PROGRAMJAINK

Családsegítő szolgálat

Az Esztergár Lajos Család- és Gyermekjóléti Szolgálat családsegítője, Sütő Zsófia **minden hónap második hétfőjén 11:00-tól 12:00-ig ügyfélfogadást tart** a Pogányi Faluház épületében.

A családsegítő telefonos elérhetősége: +36-30/476-1385

Időpont: 2016. június 13. hétfő, 11 óra.

Ingyenes Jogsegélyszolgálat

Az INNO RÉGIO ALAPÍTVÁNY együttműködésben az IGA-ZSÁGÜGYI MINISZTERIUM Jogi Segítségnyújtó Szolgálatával, INGYENES jogi tanácsadást, okiratszerkesztést vállal pécsi ügyvédek közreműködésével. **Ügyfélfogadási időpont: 2016. június 7. kedd és 21. kedd, 8.30-9.30-óráig.**

Női Lapozó

Nők könyvekről, olvasmányélményekről, újságokról. Aki kedvet érez arra, hogy megossza másokkal irodalmi élményeit, szeret beszélgetni jó könyvekről, érdekes újsághírekről, annak itt a helye! **Időpont: 2016. június 10. péntek, 18 óra.**

Könyvtár hírei

2016 januárjától továbbra is lehetőség nyílik az alábbi folyóiratok helyben olvasására: Szabad Föld, Élet és Tudomány, Nők Lapja, Dörmögő Dörmötör, Geronimo Stilton, Praktika, Kiskegyed Konyhája, HVG, IM.

Minden pénteken ingyenes könyvbörzét tartunk, jöjjenek, válogassanak kedvükre!

Elérhetőségeink

Árainkról és a részletekről érdeklődni lehet személyesen, a Faluházban kihelyezett plakátokon, a poganyifaluhaz@gmail.com e-mail címen vagy a 06-72-231-054-es és a 06-20-445-1644-es telefonszámon!

Pogányi Halászléfőző Fesztivál 2016

Szeretettel hívjuk a falu minden kedves lakóját a tóparton megrendezésre kerülő „Pogányi Halászléfőző Fesztiválra”, amelyet a „Tavaszi” Horgászgyegetület és az Önkormányzat közösen szervez, hagyományteremtő szándékkal!

A program időpontja: 2016. július 9. szombat, reggel 8 óra.

Esőnap: 2016. július 16. szombat, reggel 8 óra.

Várjuk a főző csapatok jelentkezését 2016. június 30-ig a Halórházban és a Faluházban! Minden csapat 6 kg halat kap ingyen, nevezési díj nincs! A résztvevők a tóparti parkban szabadon foglalhatnak helyet. Ülőalkalmatosságról és főzési felszerelésről mindenki maga gondoskodik!

Program: A fesztiválozók szórakoztatásáról a Tenkes Zenekar és a Pogányi Bokréta Vegyeskar gondoskodik. A gyerekeket rendőrségi autós bemutatóval, ügyességi játékokkal és rengeteg ajándékkal várjuk! A jó hangulatú zenéről Krausz József gondoskodik. Büfé: TóPiás. Szeretettel várunk Mindenkit! Töltsük együtt vidáman ezt a napot!

A Szervezők

Horgászverseny

A „Tavaszi” Horgászgyegetület hagyományos, évente megrendezésre kerülő horgászversenye a tóval egyidős. Ez alkalommal 42 nevező jelezte részvételi szándékát. A verseny 58,3 kg összsúllyal zárult. A vándorkupa ezúttal Győri Péterhez került 8,8 kg kifogott teljesítményéért. Második helyezést Bajzak Jánosné / 6 kg / ért el, míg harmadik Kovács Zsolt / 5,1 kg / lett. A délutáni órákban a Pécsi Pingpong Egyesület gyermekversenyére került sor. Képünkön Győri Péter látható.

Dragovác Márk

Fotó: Krausz József

Kiadja a Pogányért Alapítvány, 7666 Pogány, Széchenyi u. 12.

Adószám: 18323643-1-02

email: poganyihirek@gmail.com

Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság

Megjelenik 200 pld-ban, időszaki kiadványként.

Nyomtatja és terjeszti a Pogányi Önkormányzat,

7666 Pogány, Széchenyi u. 12.